

33. szám.

Augustus 14. 1875.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan.dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt. 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál. **Kiadó-hivatal** : Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja** : 4 hasábos nempareille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek : egyedül Láng Lipót és társa, I. nemzetközi hirdetések felvételi hivatal **Budapest**en, FÜRDŐ-UTCZA 1-SŐ SZÁM.

XXVII. kötet.

Augusztus 13-dikán.

Ma virágoztak az akasztófák.
 Félistenek függtek tetejéről.
 Magyar nép, az akasztófát imádd
 A szabadság véres keresztjéül!

Ma virult fel az aradi gyászföld,
 Piros rózsát meleg vértől hajta.
 Illatuk: honszerелеmben égett
 Büszke lelkek, égbe elsohajtvá.

S nem tudjuk, mi szörnyűbb vég a hősnek.
 A kötél-e, mint gonosztevőknek?
 Vagy golyó, mit ellenink nem harczban,
 De foglyokba, tiz lépérről lóttek?!

Rémes álom, egy század-negyedről!
 S szörnyűbb, mint hősök vég jajgatása:
 Az elárult s kardjukat tördelő
 Katonák kétségbesett sirása....

*(Ugyan mondja meg csak
 Kedves öreg Hőke,
 Hogy dicsérheti ma
 Görgeit, a kőbe!)*

Hon Pedró.

A DEBRECZENI LÚNÁTIKUS.

Elbeszélés. Irta Jókai Mór.

E reményteljes választott ifjunak, ki a jelen esetben Veronka élettársaul vala kiszemelve nagytiszteletű Tobiássy professorné asszonyság által, az a neve volt, hogy »Nyaviga Vincze« csillagzatára nézve: juratus diák.

Némely embernek szerencsétlensége a neve. Vannak, a kiket Erősnek, Bátorinak hívnak; azok előtt már látatlanban is kalapot emel minden ember: a Kemény névvel egész a fejedelmi trónig emelkedett valaki, míg például az olyan szelid névvel, mint Szende, legfeljebb honvédelmi miniszterségig lehet vinni: a mi a legártatlanabb állapot.

Annak a jámbor juratus diáknak valamelyik öse természetben rosszul sikerülhetett, a miért polgártársai elnevezték Nyavigának, s a juratus diák örökölte az ösétől a nevet is, meg a termetet is. Karcsu volt, de nem egyenes, mint a nádszál; úgy tartotta a hátát, mint a macska, mikor kutyát lát meg; a szemei hegyesen forogtak felfelé, s a szája szüntelen hízelkedésre volt félrehúzva s a belőle kijövő hang mindig engedelmet kérni tetszett, a miért bátorkodik mozgásba hozni a levegőt. Még diáktársai irányában is mézes mázos édeskedves volt; a miért azok féltek is tőle, mint a tüztől. A leggonoszabb besúgó volt.

A mamáknak azonban megvan ama sajátos lélektani rendkívüliségük, hogy mikor a leányuk számára választanak férjet, akkor egészen másforma az ideáljuk, mintha saját maguknak választanának. Tobiássy úr sem volt pedig valami nagyon nagy gavalér; de azért kötve hiszszük, hogy a nagytiszteletű asszony elfogadta volna cserébe Nyaviga urat. Hanem azért jó lesz az Veronkának. Az ilyen férj mellett van nyugodalmas élete az asszonynak s az a főczél.

Voltak e kitűzött célnak természetes szövetségei és természetes ellenségei.

Nem szerette Nyaviga urat legelőször is a neki szánt menyasszony, Veronka kisasszony; azután meg nagytiszteletű Harangi professorné asszonyság; az meg éppen ki nem állhatta szegényt. Ellenben Harangi professor úr éppen olyan hő pártolója volt, mint napa asszony. Tobiássy professor úr pedig nem bánta, akármi lesz is Nyaviga úrból? csak azt bánta, ha nagyon sokszor ott marasztották ebédre, természeténél fogva igen fősvény lévén.

Nyaviga úr most is ott jár alá s fel a ház előtt,

már harmadszor ment el a kis kapunál; de nem mert bejönni; mert még nem főzte ki magában jól azt az ürügyet, a melylyel látogatását indokolja.

A két asszonyság pedig éppen az ebédfőzéssel foglalkozik a közös tűzhelynél, egyik egyfelől, másik másfelől rakván meg a tüzet a maga vaskutyájára s e közben folyton folyik a szóbeli portyázás.

— De keserű füstje van egy némely nedves fának, a mit a tüzre raknak, mondja Haranginé.

— A ki nem szereti a szagát, fogja be az orrát.

— De én szeretem. Nem is jó étel, a mi nem kozmás.

— Ugy szokták ám a tüzet szítani a kötényvel, hogy az ember a más rostélyosságára hajtsa a pernyéjét.

— Nem is pernye pedig; hanem korom, a mi asszonyám lábasaiba hull; régen nem volt a kémény kitisztítva.

— Magam is azt gondolom. De vártam rá, hogy mikor jön be rajta lányomasszony lúnátikusa.

— Be is jön az, ha akarja.

— No már azért se jön.

— Ha a kollegium tetején végig tud sétálni.

— Tud ám az öreg apja borotvájának az élén.

— A mi szolgálónk is látta

— Melyik szolgálónk?

— Hiszen csak egy van.

— Babi te!

— Borcsa te!

— Ne hija Borcsának, mikor ő Babi.

— No hát legyen Borbála.

Erre a nagy meghívásra csakugyan előjött az első szobából az idézett személy, kezében a zsuroló csutak és a mosórongy, hátán pedig egy köpülő.

— Ide gyere!

— Ott maradj!

Erre aztán a közös cseléd, a kinek mind a két asszony parancsolt, azt tette, hogy az egyik lábával megállt, a másikat meg lépésre emelte.

— Mit csinálsz most?

— Az öreg nagytisztű asszony azt mondta, hogy pallot zsuroljak.

— Hát az a köpülő minék a hátadon?

— Az ifju nagytisztű asszony meg azt mondta, hogy köpüljek. Csinálom mind a kettőt.

— Láttad e a lunaticust? — Láttad-e?
 — Láttam. Nem láttam.
 — Okosan felelsz mingyárt.
 — Az egyik szememmel láttam, a másikat behunytam, azzal nem láttam.
 — Még a cselédek is mind megbolondultak.
 — Hát csak az uraságoknak szabad?
 — Elmégy mingyárt, mert a lejedhez teremtem ezt a serpenyő rántást.
 — De biz itt maradsz, nekem zöldséget tisztítani.
 — Bábí elmenj, mer megtépázlak.
 — Borcsa, idejőjj, mert megbubozlak.
 — No hát csak mentül előbb; még ma nem kaptam ki a portziómat.

Azzal mind a két asszony neki a nyelves cselédnek! az sem volt pedig rest, iramodott ki a nyitott konyha ajtón.

Nyaviga urat pedig épen akkor hozta be a büne ugyazon az ajtón. Talált már valami ürügyet a bejövételre; elfogott egy vándorló cziczáat az utcán, azt hozta az ölében, s ez lett volna az alkalomszerű beköszöntés: »nem idevaló ez a macska?«

Borcsa azonban ugy üté könyökkel oldalba a szegény bevezető macskát hogy az elfelejtve szerepét, nagyot karmolt Nyaviga ur kezén, kiugrott az öléből, fel a Bábí fejére onnan le a két harcra induló amazon közé, végre ki az utját álló mindenféle emberlábak között a szabadba!

-- Hozta Isten, drága kedves édes Nyaviga ur: épen emlegettük.

Tobiássyné nagytiszteletű asszony egyszerre csupa édességgé és nyájassággá változott.

(Folyt. köv.)

Tallérossy Zebulon levele

Mindenváros Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Az mar persze te czete halanyi, hogy ex-ex cellenciázs barátom, a Menyuzs, mexökte Amerikába (nono: csag zorszaggyüilizs elől) is elvite magával bankot (mar hogy magyar nemzeti bankot; mer, hogyha nem elvite: hun van hat?) Szil Kalmany talan csag nem elmulasztja telegrafiroznyi newyorki policziának, hogy azon-

nal fogjanak el ütet (scilicet amerikai pinzügy-miniszternek.) Amilyen nagy alamfirfiu, kitelik tüle, hogy Amerikának egy par esztendei felviragoztatasa után visszazöki hozank is magával hoza ijszakamerikai nemzeti bankot — nekünknek.

Nem volna utolsó finantzoperatio.

alazatos szolgaja

T. Z.

Lügewakker levelei egy bécsi lapszerkesztőhöz.

Szerkesztő barátom!

Halleluja! Azon helyzetben vagyok, hogy a magyar állam végleges dissolutióját immár hivatalos forrásból jelenthetem. Sie sind schon am Hund!

Mert a kinek már könyöradományokat gyűjtenek, az bizonyára ép ugy tönkre ment, mint akármelyik budai vizkárosult.

A magyar állampénztárnak pedig már azt gyűjtenek. Ime a kormány hivatalos lapjából a nyugta:

»X. Y. Z. 55 írt küldvén be az állampénztár javára, az ezen hivatalosan nyugtattatik. A m. k. államkincstár.«

Nos hát nem evidens dolog, hogy a magyar államkincstár könyöradományokra szorul. Mert ha nem szorul, hogy fogadná el?

(Valahogy ugy ne magyarázza meg olvasóinak ezt a dolgot, hogy Magyarországnak oly buzgó fiai vannak, akik még az adó kötelezettségen felül is fizetnek.)

Ebből a mottóból most hát elénekelhetjük Magyarországnak felett a circumdederumtot.

Habenix Lügewakker.

Irodalom és művészet.

Tewrewk Árpád »A Görög szinpad gépei« című munkát írt. Legközelebb »A török szinpad gépeit« is ismertetni fogja s e czélből tapasztalatok gyűjtése végett elutazott a herczegovinai lázadás színhelyére.

Gróf Lónyay Menyhért »Uti vázlatokat« írt Amerikáról, s a jövő tavaszon szándékozik megtenni előre megírt utazását.

Sancho Pansa hitfelekezetről.

Selmecezi akademia tanulmány.

Irta Hajnal.

Szalam alejkum, — Minden jó lélek dicséri az urat! — dicséri a timsó izü árpalevet, minek habjaiban fürdik malacz ő istensége, hogy így tanyát üthessen a burschok gyomrában. A malaczból lesz disznó. Az meg fiadzik. Itt bujkálnak az eszematda disznócskák nagy ümmögéssel. Azért valamennyi bursch mind hasbeszélő. Volt módomba tapasztalni az előadások alkalmával. —

Selmecezi város! híres város! A cseh és sváb műzülmánok Mekkája. Ide jönnek zarándokolni az agg atyafiak nagy kampós botjaikkal. Meglátogatják Sancho Pansa sírját a »Zum heiligen Grubenlicht« című kriptában. Meghallgatják az isteni tiszteletet a »Schacht«-on. Ott eléneklik Jeremiás siralmaiból »Die guten alten Zeiten« című zsolnárt.

Selmecezi város! híres város! — — Kivált aprilis elsején. E szent napon az egész város ünnepélyes színt ölt magára. Sancho Pansa az egyetlen próféta feltámadott! Mindenütt nagy sürgés-forgás. A felsallangozott deli ifjuság savószínű szemében a söradta buzgalom tükröződik. A bűbajos lányok pedig számtalan sohajt röppentenek fel hitük buzgó apostolainak jóvoltáért. Hogy csókolnám meg imádságos kis szájukat.

De az ájtatos férfiak már mind eltűntek a kriptá füstös falai között. Ott főpapjuk a csudatevő kancsóból háromszor leönti a lisztes hambárban szunnyadó Sancho Pansát. Mire az felvetvén nagy lomha szeméit, eléje hozzák még a Bálám korából fenmaradt hírheft szamarát. Ugyanis mikor még a selmecezi burschok Krisztus születése előtt valahol a vad Ázsiában »Verwendung«-on jártak; hogy-hogy nem, elvetődtek Bálám országába s ott egy furcsa állatra bukkantak mely ép akkor kölyközött. Az egyik közülök tán rokonszenvtől indítatva szépen zsebre rak egy csecsemőt s elviszi a csodabogarat a próféta sírjához, hol az földalatti bogáncscsal táplálkozván örök óbégatásban tölti életét. Csakis egyszer egy esztendőben szabad neki a fris ájérből egy kis erősítő csenni, mikor a feltámadt próféta ő excellentiájának diszparipául szolgál.

De im! megnyílik a kriptá csikorgó ajtaja. — Legelőször a halhatatlan számár két fülét, Sancho Pansa hátát mutatja a kíváncsi közönségnek. Lassanként tisztul a kép. A próféta megdicsőült alakja egészen napfényre kerül, a mint annak bojtos farkát foga között szorongatja, kezével pedig sörényébe kapaszkodik.

A burschok hőse előttünk van!

Kostümje meglehetősen kezdetleges. Nagyon sietett a feltámadással. A hetedik menyország szabója nem ért rá mesterségét fitogtatni. Egy fakószínű köcsög kalap. Egy rézvörös köcze, melynek likain kócz és csepű nyujtogatják nyelvüket. Ebből áll az egész. Sokkal módosabb a terhével büszkén lépdelő állat. Első és hátulsó lábain patyolatgatya. Orrán nagy vaskarika. Fülén arany függők, melyen ezüst csengők csüngnek, mik andalító hangjukkal mérséklék az állat hatalmas szavát.

Előlábainak nadrág madzagán himezett zsebkezdő lóg, melyhez olykor olykor hozzá törli finnyás orrát. Hátsó lábainak nadrág madzagán pedig újra egy köcsög kalap. Szakasztott mása annak, mit a kevély lovag fején hordoz.

Mennyi csin! mennyi tisztaság!

A selmecezi publikum el van ragadtatva. Kivált mikor az ékesen felcziczomázott hívők egész serege veszi körül kedves prófétáját.

Selmecezi valamennyi lakója egy kiáltásra tátja fel száját:

Hoch, Bursch! —

A nagyságos akadémiai tanár urak ráhuzzák a trumberdóval a »keine Vorlesung« notáját, hogy így neveljék az ájtatos hangulatot.

Fenn az ablakból apró, női kezek virág esőt hincsenek. Az általános lelkesedés szívükbe is belopódzik és a férfiakkal versenyt fujják a hozsannát: Hoch bursch! hoch bursch!

Ennyi nagyszerűség láttára szerény személyiséggem pogány létére nem tagadhatja meg a tisztelet jelét. Karjaimat keresztbe téve mellemen, megghatom magamat a körmenet előtt:

Szalem alejkum! — minden jó lélek dicséri az urat!

Az alatt mindig tovább hangzik:

Hoch bursch! hoch bursch!

Közbe-közbe:

Graf von Luxemburg, der hat sein Geld verjux—jux—jux! —

E rövid ismerterterés után bátor vagyok interpellálni IX. Pius ő szentségének főfő ministerét a nagysüvegű Antonelli bibornokot, hogy van-e tudomása e felekezet létezéséről? és ha van; miért késik azt megáldani.

A három párka.

Fürdői tudósítások képekben.

Tátra Füred.

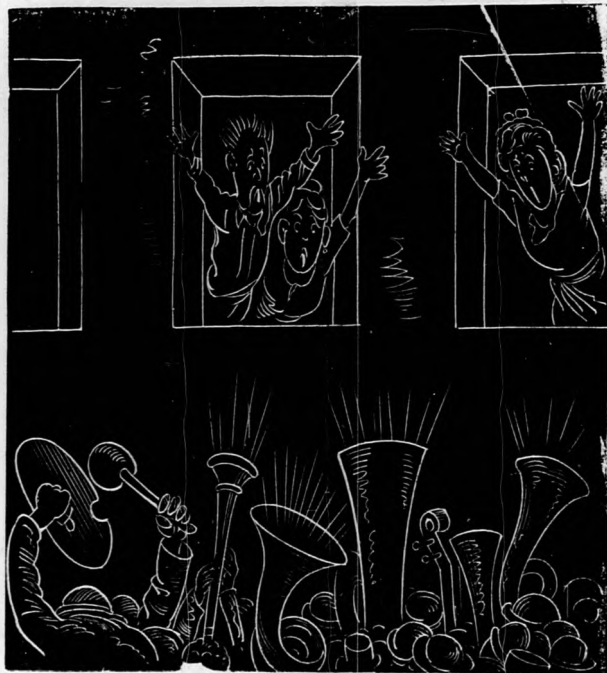
A fürdő, kivált a hideg mi kívánni valót, sem hagy hátra

Bártfa.

Sikerrel használjuk az izzasztókat.

Szliács.

Éjjeli csendélet.

Borszék.

Kedélyes emótiókról is történt gondoskodás.

A darwinista szabólegény.

Kóspallag helységben szabó a csapszékben
Természettudományt magyaráza éppen.

»Majom hát a tied, atta besté lelke.«
Szabó legényt a fráz ugyan végig lelte.

»Ugy biz, atyafiak, tiszta dolog nagyon
Csapláros uramnak ősapja is majom.

»Ott az ajtó, alló!« ugy kirepült rajta,
Mint ha nem majom, de madár vón az apja.

»De hát a fizetség?» megijed a csaplár
Szabó visszakiált: »nem majom, de számár.«

Haszontalan tudnivalók.

— A bécsi keleti akadémia kitüntetett négy növendéke között a három magyar és csak egy az osztrák. A Neue freie Presse a paritásnak e trappans megsértése miatt kárpótlást követel a quota új megállapításánál.

× Virág Lajosnak, ki az atletikai klub versenygyaloglásánál kocsin gyalogolt Füredig, a belügyminiszter megengedte, hogy vezetéknévét M á k v i rágra változtassa.

△ A Pesti Napló a következőt jelenti: Kis reformot léptettünk életbe lapunkban. — Tisztelt collegánk a Napló nem ért az ortografiához. Azt se tudja, hogy azt a reformot nagy R-rel írják.

Biharban a régészek ókori állatokat kutatnak, ursus spaelesokat és szem nélküli bogarakat. Hát ne fáradjanak messzire: a debreczeni legközelebbi vásár alkalmával mind összegyűlnek azok függetlenségi gyűlésre; ott mind spirituszba rakhatják őket.

Temérdek válóperről irnak a lapok. Egyidőre azonban a Wenkheim contra miniszterelnöki, s Perczel contra igazságügyminiszteri tárcza elintézetlen marad a házaselek kibékülése folytán. Hogy meddig tart e béke: a jövő titka.

Ezután úgy fogunk táncolni a hogy az oláh frátyék a tusnádi fürdőben fűtyülnek, — de csak azon esetre, ha csárdást fűtyülnek.

Azon napi kérdés megvitatására, hogy hol

legyen hát a fenyítő-törvény, Budán-e vagy Pesten? szakértő gazemberek áltl egy enquet tartatott, hol is egyhangulag elfogadtatott azon indítvány hogy tétessék az a törvényszék Cochín-Chinába! Chacun á son gout!

Chambord grófot arra akarják rávenni, hogy mondjon le a francia koronához való igényéről, így visszaadja hazáját a monarchiának. De már így csakugyan köztársaság marad Franciaország.

KORTES GAZSI.

szüret, ha bor nincs is!

Azír hogy a jégesső meczczifrázta a hegyajját, se baj, mer míg mevvan a tavaji termis.

Hála légyen az papnak, hogy a zsidónak nem vót pize az idén, mer mind összevisszavette vona, osztán most mi ja nyovolyán mulatna jaz ember ebbe bakfity világba.

Bejállitok módisan Puczur Danyi czimborámho, hát keservesen nyögi ja jámbor, hogy nem lesz szüret az idén.

Nem az ányod tirgye, mondok, — mán honne vóna mikor lesz, hát akkor minek vóna jaz kalendariumba pingálva, te files.

Hajszen, ott csak vóna, mondi ű, de a csupor hegyen nem láccz egyebet eppár marshajtó gohírnál, oszt azt is megette jaz madár.

Oda se jaz bajnak, mondok. Ugy keservetesebben mulassunk, Danyi, mer tudod hogy riva vígad az magyar. Mán Kalló Gyurkával még is beszittük a dögöt, hogy elmenynyünk Bényére kiszapulni ezt a kánikulás barna bürt. Petymeg Czenczi mán elüre ment, az ódalbórdájával hejet csinyáni, Tinyóczi Gida meg elhozza a három eladóját, oszt lesz bokkázó is, mer a Simi cigányt má odadeligraférozttam, tom hogy jó fog szuperányi.

Ugy is vót, mer megemlégeti jaz a görbe ország, hogy a magyar gyereknek az ígbe terem az párja.

Élkes vót a vendigkoszoru. A vocsora után osztán odajállítottam a Simi cigánt az aszalvighe, a filembe huzta ja betyár a czirkunderuntot, mer mán csakugyan bucsóztam a szabadilettül, — ha küvet az ember, hát a párt kutyája mán, nem a magá ura.

Ipen a Czencziné ifjasszonynak csaptam a szelet, a hogy a Puczur Danyi rám eméte jaz kulacsot, oszt lett vele jaz kutyahitű, mer neki más az politikaji zsidómiatyánkja.

Csak mondogatta dorombóva ja Czencziné, hogy ne hagyam má magamot.

Tessen csak várnai, mondok, maj befityilek én neki. Mikor oszt bevigezte, rákeztem az én dikcijómat hogy:

Csorduttig van az pohár ebbe a szüz markomba, hogy mecscsuszamogygyék az gígám csapja, mondván, ennehány rikmus nélkül való szivszontyorgato jó kívánságot a te barkó fejedre, drága jó kulacszimborám.

Az maji napnak viradatytja mehozta a ragyogó születisnapját a te keservetes iletednek, és mivel az csikófogajdat kijáztattad má a szöllölével, hát a fránya tunná memmondanyi, hogy mikor születéll árvaságra, mer, hogy az apád is korhej vót, oan igaz mintahogy hat iczcze mismás csurgott má le abba ja filiszter gyomrodba, hogy meffürögyék benne a te örvendező lelked, mind a csikó a sáros pocsojába,

Azir ammondó vagyok, hogy a Devla agygyék teniked hosszu boros napokat szemlélni meszilátó üvegen, és az soha se kinyeztesse el a te bitang termiszetedet, hanem ahhejett az ürmös öntse ki ja te szived kamarájából a bánatürgéket és menne ájjon velek, mig az óperencizás tengeren tul nyárson he nem kergette fáraó nipinek csupasz kelebibe, hogy tiszta legyik a te mejjed a rikácsoló szomorúságotul és bárányhordó filemile hangon dicsérhesd az napot multával, hozván teniked a pitymallatt áfrikánus bakkecske módjára ugrádozó friss kehes napokat arra ja daruszörü fejedre,

mer csak a borba van az igasság, oszt a bölcs kopaszodik meg, hát megirdemled vín lator.

Légyenek vendégjeid az körmöczi sárga paripák, és ugy kaluppérozsanak bé a te laposgutával megütött bugyellárisodba, hogy csak a hejit tanádd meg a jukas zsebedbe, mikor a kánikullaji szomjuság csavari ja te gigád csapját, akár ha homokot ittál vóna jaz hortobágyon.

Mivel pedig ate földi jólétedhe semmi közöm, azir csak a lelked körül tekergetek még egykét jó kívánságot, hogy legyik miből kifejtenyi az ítélet napján az ördögöknek.

Azir kívánom, hogy a te lelki subád bé ne szenyryezödyék mástul, mint a disznópecsenye mártásátul és a te lelkiismeretednek ártatlan csurapéja ugy teli legyen menybeli virággal, mint a vizsoji drótos ködmönye, hogy ha maj bünbánó lelked kicsuszamodik boros gigádon, mint a kukacz kiperdül a tokaji turóbul, hát ugy kerülgesse az menybéli paradicsom kigondolhatlan dicsősígit, akar az ihes ökör a tuskével bekerített luczerna bogját.

Vigre pedig, aki jaz pokol viszontagságait forgati az ujján, tornyoztasson a te kopasz fejed fölibe tokaji máslással terhes tarjagos kajla felhüket, és csapra veretvén szarvas angyalai által, — kolbászosan kanyargó sült kappany menykövek közt áraszson a te puczér udvarodra oan löre vízőzönt, hogy még a Nójé bárkáján se tuggyá meszszabadunyi, ebbü ja bornyuszájú világbul, hanem elgyüvén a sáppatt halál, duránczi pofájával ojat bámujjon ate bibicz szemed közé, hogy muskotáj röhögisitül vaczogjék a fogad heje, mint az ihes sakál-farkasnak, és borijjon be jaz bortenger, hogy még az árnyikod se lássék ki belüle, és csombékot kötvén az telelked zsákján, csak a te hüsíges kecskelábu őrző angyalod tugyon kikaparnyi a borseprübül, oszt vigyen a pokol güdrinek méjjséges fenekire, ahun Ábráhám, Izsák és Jákób ujdonat-uj piros bársony bugyogóba járják az kállaji kettöst, és mesztélláb ugrádozó kanördögök vezessenek bé jaz pokoli henteskonyhákrul güzölgő, pecsenyeszaggal befűszerszámozott kormos szobákba, ahun eczetes lencselevessele, tökmaggal, bibicztojással gyurt páskétommal, tubákkal beszózott nimet parókával, bépácztol tehenyrepával, fekete strimlibe öttötetett rántott hamuszin teknyösbékával, üvegcserepbül gyurt, dugó tepertyüvel körülrakott turós galuskával és hasonló jófile takarmányokkal hizlajjanak meg tíged az örök iletre,-essen beléd a kacsánátha.

Éjjen!

A bűn büntetendő.

Két vendég vetődött be a minap a »Zrinyibe« s mihelyt helyet foglaltak, levest kértek.

El sem helyezte még jóformán a piacér a tányérokot midőn az egyikbe egyszerre két légy csapódott bele.

— Hadd vessem ki már urambátyám ezeket a gazokat, szól, az egyik vendég kanál után nyulva.

— Megállj! ki ne vedd még, mit gondolsz? hártíja kezét ammaz, hadd dögöljenek bele elébb a hunczfut akasztófárávalók.

Miért nem örülnek a „Reform“ halálán?

— Tény —

Midőn egy nyelvész meghallotta a »Reform« bukáását, így kiáltott fel örömeiben:

No csak hogy elvitte ezt is a Konstanczinápoly és sárgaláz!

A rossz molnár turpissága.

Furcsa história melyből más is okulhat.

Furcsán esett, de megesett
— No nem régen — ez az eset,
Bizony nemrég, mostanában,
Szél herczegnek u dvarában,
Hol La-torez-borez habja zúg.

No nem Edgar, kiről szólok,
Nem is angolok királya,
Nem is özvegy, de sőt inkább
Szép feleség életpárja
Élt vagy él még — neve nincsen,
Vagy ha van is, tudja gólya —
Valahol egy ősi várnak
Békés, szomszédos lakója.

Hajdanában vitéz bajnok,
A ki mindig gátot állott;
Csak úgy néha mutatott az
Ellenségnek — gúnyból — hátot.
Hősi kardját rozda fogja,
Most már nem megy harczy lesbe;
Csupán privát passióból
Szomszéd ablakába les be.

Vagyha lesre, nyulra lesve
Meglapul a hős csalitban,
S futó ellent, ha lebillent,
Büszkén hozza, s mondja »itt van.«

No de ez csak passiója,
Különben egy malom öre,
Ahol szemet, akár szemet,
Gőz, morogva hajt előre.

Hó, óra jár; év, évre száll
Az időnek kerekén le,
S az ő szive, felesége
Megoszthatlan kincse, hive.
De hát — Salamonnal szólva —
»Ki az, a ki megállandó?«
Még ha magas miniszteri
Tanácsos is, elbu-Kandó!

Sámson is csak addig erős,
Még nincsen Délileája,
Herculesnek Dejanira,
Valakinek Saroltája!
Hja, az ördög soh'sem alszik!
Tiltó-parancs mit, ha Éva
Van ki mézes-mázos szóval
A hűséget rontja, vija!?

Angyalok is estek már el!
— Ki nem hiszi, Schweitzert nézze —
Hát még esendő halandó,
Hogy ne jutna törbe, lépre?!
Igy hősünk is a hűségben
Szilárdan csak addig álla,
Míg nem nézte s megigézte
A szomszédné szemepárja.

Hej, mert minek is a vérben
Az irigy vágy, miért kapzsi?!
Ha szomszédjának külön van
Már azt el kell lopni, kapni?!
Vagy ha az van, az a szebb tárgy
Miért olyan gyarló, könnyű,
Hogy el hagyja magát lopni?!
Hej, nem folya annyi könnyű!

De ha már egyszer megindult
Az érzelmek lavinája
Van-e, a mi vissza tartsa,
Ha puha kar, kebel várja?!
Maszlaggá lett ugy az érzés,
Megtörök az ész uralma,
Szilaj ló lesz az érzelem
Nem nyugózi azt a zablá.

S így, ki egyszer tolvaj ellen
Szép irányban protestála
Hogy »csak névre, de nem vére
Rokonság a, más az ága;«
Most az jut a tolvajságba.
Ellop kincset, nyit kilincset,
Vagy a fáknak hős árnyában
Nézi, lesi: nincs-e, nincs-e?

»Sok a dolgom feleségem!
A malomba kell kinézni.«
»Eredj uram, kedvès férjem!
Én majd fogok sütni főzni.«
Ős Ma-gognak deli lánya
A szomszédban így szól: »Klári,
Főzz ebédet! Kedves a lég,
Én megyek itt egyet járni.«

S átlebeg a szomszéd kertbe,
Herczei lak udvarára,
Magas ősök, dicső hősök
Séta-terét, járja, járja.
Virágok közt, fák árnyában,
Oly édes az illat árja;
Pedig édesb, százszor édesb,
Ki a fák árnyába várja.

És ez így megy naptól napra
Malmos a malmát se bánja,
Elfeledtet mindent a kert
S ős Ma-gognak deli lánya.
De a mellőzött nő keszt vesz,
Gyenge szive lángra lobban,
S egyszer épen a helyszínén
A »légyott«-on előtöppen.

Szép a nő, mikor szeliden
Rád mosolyog s mézes ajkkal
Beszél hozzád, nagy kacéron
— De illemmel — esellel-csallal;
Hej, de ha a féltékenység
Kigyója megmarja, rágja,
S ha többet lát, mint mennyit várt
S el se hinné, de ha látja:

Őh akkor a mesekornak
Élő fúriáit látod,
Fájdalma sir, átkoz, örvöng,
Nem ismér dühe korlátot.
Így volt itt is; deli hölgyek
Hajba kaptak árnyas gyepbe.
Nem volt itt ily csöte-paté
»Pro libertat!« idejébe.

És azóta hirnek szája
Kárhóztatva így beszélget:
»Mi tagadás, nappal történt,
Más is látta, biz az, így lett.«
Rosz molnár az, ki a magját

Nem örli le saját malmán;
Maga molnár, de buzáját
Járatja a más garatján.

Ez is furcsa; de még furcsább,
Hogy másnap már szent a béke.
Hja, mert hát az egyetértés
Az emberek legszebb éke!
Közös érdek bajt feledtet.
És hogy vége lett a bajnak:
Öröme, hevenyébe
Még rá lakomat is csapnak.

Furcsán esett, de így esett
— Mostanában — ez az eset,
Bizony nem rég, mostanában
Szelherczeknek udvarában
Hol La-torcz-borcz habja zúg.

Csiga-biga.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA. Kérelményi Fojamodvány.

Nagy Tekintetű vezér igazgatóságához

Legalázatosab kérésem.

A Legmélyeb alázatal esedezem, a felmagasztalt Nagy Tekintetű vezér igazgatóságához, a béli könyörületességemért, bátorkodom esedezni, miután bár valamely üresedésnél találatódna helyem az legalázatosab kérésem után; bár ugyan is mi hivatalnál szerkeszthetnék lenni az legnagyobb köszönettel fogadom el; az Nagy tekintetű uraktól bár ugyan is ha tehendő lehetne mint kancellári irodai gyakoronoknak az vagy telegráfnál vagy is pálya felügyeleti bánoszi gyakoronoknak akár kundokternek az pálya utazási kocsikhoz ezen szolgálati hivatalom után szorgalmatos igyekezettel fogom elő állani, bármi hivatalban részesülhetek serény igyekezetem szerrnt teendőe leszek

Tehát ezen kérelmem az felmagasztalt Nagy tekintetű Méltóságos vezér igazgatósági urakhoz, s ezen kérelmemet bátorkodom függeszteni kérvényem után s hiszem az Jó Istene nemet reménységem s igyekezetes szorgalmam után nem fogok semmi legkiseb hiánosságban sem semi panaszt reám nem fog létezni, bárha 50 évig is részesülhetek szolgálatomban semi panasz veszélytül nem fogom függeszteni magamat.

Legalázatosab szolgálja
Bárka István.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státió utca 80-ik szám alatt.

Pest. 1875.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
egy-ül

LÁNG LIPOT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések felvétel irodájukban, Budapesten

Fürdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metzsi

POLLAK.

Farkas H. és társa

Budapest, váczi-utca 16. sz.

a korona-kávéház átellenében.

ajánlja dúsan felszerelt női ruhák és felöltönyök, továbbá diszöltönyök, utazó- és séta-öltöny raktárát a legolcsóbb árak mellett.

Mérték szerinti megrendelések legrövidebb időben teljesítenek és kívánatra minták ingyen és bérmentve megküldetnek.

Kitinó nőiruhakelmék
a legutányosabban kaphatók
HAMBURGER ADOLF-nál.
Budapest, IV. koronaherceg-utca 8.
Minták bárhova-ingyen küldetnek.

Budapest, Fűrdő-utca 1-ső szám.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer váltólázellen

különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a

CHININ CSOKOLADÉ

és a Chinin-cukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Aradon (azelőtt Zombán Tolnamegyében) melyeket a magyar orvosok és természetvizsgálók és a

nagygyűlés Fiumében

pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszerárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott kézziményt kérje és fogadja el.

Lovagló-eszközök.

Angol nyergek dísznóborból, 15 főtől kezdve 40 frtig.
Hölgy-, fiu- és pony-nyergek.
Angol kantárok, egyes szárral 2 frt 65 krtól 3 frt 5 krtól, kettős szárral 5 főtől 10 frtig.
Kengyelvaszillák párja 2 frt 50 kr. egész 3 frt 30 kr.

Ugró-szifflak frt 3-4.70. — Finom terhelők és kötélt-terhelők frt 2.20-3.60. Nyeregtakarók (íz-zasztók) darabja 3-5 frtig. Nyerges-zablák frt 1.80-4.75. Feszítő-zablák frt 1.15-3. Négykarlós zablák frt 1.70-2.20. Trenzlik 50 krtól 1 frtig. Állkapca-láncok 75 kr. Lovagló-sarkantyúk, szabályszerűek 90 kr., felcsatolók frt 1.60-2 frtig. felszűrők 1.60, sarok-géppel 2 frt. Lovagló-ostorok minden nemű 80 krtól 15 frtig, hajvágó-ostorok 35 krtól 12 frtig, agyarszó-ostorok frt 3.75-15 frtig, lómentékek 90 krtól 3 frtig. Rajz szerinti kitinó tűzmentes francia istálló-lámpások kisebbek frt 1.70, nagyobbak frt 2.40, nagyok frt 2.90.

nevezetesen torna-golyók minden nagyságban, fontja 25 kr., kötélt karikával párja frt 7.75, kötélt-hágcsó frt 9.—, mászó-kötél frt 5.40, 7.80, 9.—, rugany ineróitók frt 3.50-től 5 frtig, továbbá szobában és szabadban használható tökéletes tornakészlet új neme magánzó részére frt 14.50, dús válatékat ajánlják

KERTÉSZ és EISERT

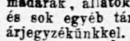
Budapest, Dorottya-utca 2. sz.

Írásbeli megbízásokat gyorsan s figyelemmel eszközölünk. Raktárunk kimerítő árjegyzékével szívesen szolgálunk.

Rugany-gyártmányok.

Vizmentes esőöltönyök. Bő fekete, mindkét oldalán hordható kabát, barna bélésű, nyakkal és fejfedővel, 38" hosszra frt. 7.50, 42" frt. 8.—, 46" frt. 8.80, 50" frt. 9.50, 54" frt. 10.50. Erős fekete kocsizó-köpeny, nyakkal és fejfedővel 46" frt. 12.—, 50" frt. 13.50, 54" frt. 15.—
Elegans fehér és világos külsőjű öltönyök és köpenyek 15 főtől 30 frtig.
Dupla utcai felöltők frt. 24-30, fekete FIU-KABÁTOK frt. 6.80-8.50.
Lovaglási lábszárfedők párja frt. 3.50, gombolni való rugany kamaschnik párja frt. 3.60-4 frt.
Mau és fia legjobbaknak bizonyult londoni gyermekszoptató szilkéi, eredeti dobozban kefésekével frt. 1.—
Vizmentes rugany ágybetegek gyermekek és betegek számára, nagyságuk szerint 90 kr., frt. 1.50, 1.80, 2.25, 3.—, 3.75.
Anyamellvédők dbja 40-80 kr. Anyatejfejek 85 kr, 2 frt 20 kr.
Küldetlanku, nagyobb állóvet- és anyaméh-feszkendők 5 nagyságban, frt. 2.50, 2.75, 3.—, 3.75, 4.50, 5.—
Ily aluku kis sebceskendők 40, 75, 9 kr. Szivattyus állóvet (Clystier) feszkendők frt. 3.60, 4.—, 4.75.
Léggel tölthető rugany-párnák, fejpárnák frt. 4.50-8 frt g, gömbölyű és szigetletes ülőpárnák frt 3.75-8 frtig, nyakkoszorúk, pidettek stb.
Vizelő-edények, vize o-receptensek hólyaggyulladásra szenvedők számára, s egyéb sebészeti eszközök, igen kedvelt és czélészertű rugany-játékok, mint csörgők, babák, bohócok, madarak, állatok stb. Minden nagyságu ruganylabdák és sok egyéb tárgyak, melyekről szívesen szolgálunk részletes árjegyzékünkkel.

KERTÉSZ és EISERT Budapest, Dorottya-utca 2.
Írásbeli megbízások utánvétel mellett gyorsan eszközöltetnek.

Bámulatos olcsó!!

és tartós áruért jótállás biztosítottik.

SCHULHOF ADOLF

Budapest, országút, Károly-kaszárnya, 24-ik szám.
nagyserű

czipő-gyárában

Hölgyeknek.	frt
Comodczipő finom eberlasting vagy bőrből	1.20.
Comodczipő sarkkal, elegans díszítéssel, legfin.	2.—.
Eberlasting czugos topán 6" magas szárral, legfinomabb faj	3.80.
Finom bőr czugos topán 6" magas szárral, erős dupla talppal	4.—.
Uraknak.	
Comodczipő finom bőrből	1.30.
Zergebőr topán lakkorral	4.89.
Külföldi borjubőr (vixos) vagy legfinomabb chagrínbőr topán erős dupla talppal	5.—.
Csizmák finom borju- v. chagrínbőrből, csattal	12.—.
Leányok, fiuk és gyermekek számára legdusabb választékban 1 frt 50 krtól 3 frtig.	
Vidéki megrendelések utánvétel mellett gyorsan és pontosan eszközöltetnek.	834 964

Egy vagy két tanuló teljes ellátásba
Egy real- vagy gymnasiális tanuló teljes ellátásba vétetik a jövő iskolai évre.
Bővebben: E. Weiss társánál, Budapest, Fűrdő-utca 1. sz.